

Piotr Piotrowski

Przesłanie Chirona

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

PRZESŁANIE CHIRONA

Rana i uzdrowienie

PIOTR PIOTROWSKI

PRZESŁANIE CHIRONA

Rana i uzdrowienie

STUDIO ASTROPSYCHOLOGII

Redakcja: Ewa Karczevska
Projekt okładki: Sławomir Sołowicz
Korekta: Małgorzata Waś

© Copyright by Studio Astropsychologii, Białystok, 1997.

All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

Wydanie II – rozszerzone
BIAŁYSTOK 2008
ISBN 978-83-86737-22-2

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
(085) 662-92-67 – redakcja
(085) 654-78-06 – sekretariat
(085) 653-13-03 – dział handlowy – hurt
(085) 654-78-35 – sklep firmowy „Talizman” – detal
www.studioastro.pl e-mail: biuro@studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

Przedmowa do II wydania	11
Wstęp	15
1. Odkrycie Chirona	17
2. Chiron w mitologii	29
Postać Chirona	29
Chiron jako nauczyciel i przewodnik	30
Sacrum i wojna	33
Postać Chirona w buddyzmie i hinduizmie	36
Postać Chirona w chrześcijaństwie	39
3. Astrologiczne znaczenie Chirona	37
Pojedynczy pieszy	41
Poszukiwanie	42
Przewodnik	43
Klucz	43
Wejście	44
Czas	44
Nauka	45
Uzdrowienie	46
Tylne drzwi, lufcik	47
Najmniejsza część składowa	47
Chiros	48
Dający rady	49
4. Chiron uzdrowiciel	50
5. Cykl Chirona	59
6. Zastosowanie	65
7. Chiron w znakach zodiaku	69
Chiron w Baranie	71
Chiron w Byku	72
Chiron w Bliźniętach	73
Chiron w Raku	74
Chiron w Lwie	75
Chiron w Pannie	76
Chiron w Wadze	76
Chiron w Skorpionie	77
Chiron w Strzelcu	78
Chiron w Koziorożcu	78
Chiron w Wodniku	79
Chiron w Rybach	80

8. Chiron w domach horoskopu	83
Chiron w pierwszym domu	85
Chiron w drugim domu	86
Chiron w trzecim domu	87
Chiron w czwartym domu	88
Chiron w piątym domu	89
Chiron w szóstym domu	90
Chiron w siódmym domu	91
Chiron w ósmym domu	92
Chiron w dziewiątym domu	93
Chiron w dziesiątym domu	94
Chiron w jedenastym domu	95
Chiron w dwunastym domu	95
9. Aspekty Chirona	97
Aspekty Chirona ze Słońcem	102
Chiron koniunkcja Słońce	103
Chiron sekstyl Słońce	104
Chiron kwadratura Słońce	104
Chiron trygon Słońce	105
Chiron kwinkunks Słońce	105
Chiron opozycja Słońce	106
Aspekty Chirona z Księżycem	106
Chiron koniunkcja Księżyc	107
Chiron sekstyl Księżyc	108
Chiron kwadratura Księżyc	108
Chiron trygon Księżyc	109
Chiron kwinkunks Księżyc	109
Chiron opozycja Księżyc	110
Aspekty Chirona z Merkurem	110
Chiron koniunkcja Merkury	111
Chiron sekstyl Merkury	111
Chiron kwadratura Merkury	112
Chiron trygon Merkury	112
Chiron kwinkunks Merkury	113
Chiron opozycja Merkury	113
Aspekty Chirona z Wenus	114
Chiron koniunkcja Wenus	114
Chiron sekstyl Wenus	115
Chiron kwadratura Wenus	115
Chiron trygon Wenus	116
Chiron kwinkunks Wenus	116
Chiron opozycja Wenus	117

Aspekty Chirona z Marsem	118
Chiron koniunkcja Mars	120
Chiron sekstyl Mars	121
Chiron kwadratura Mars	121
Chiron trygon Mars	123
Chiron kwinkunks Mars	125
Chiron opozycja Mars	125
Aspekty Chirona z Jowiszem	126
Chiron koniunkcja Jowisz	126
Chiron sekstyl Jowisz	127
Chiron kwadratura Jowisz	128
Chiron trygon Jowisz	129
Chiron kwinkunks Jowisz	130
Chiron opozycja Jowisz	130
Aspekty Chirona z Saturnem	131
Chiron koniunkcja Saturn	132
Chiron sekstyl Saturn	133
Chiron kwadratura Saturn	133
Chiron trygon Saturn	135
Chiron kwinkunks Saturn	136
Chiron opozycja Saturn	137
Aspekty Chirona z Uranem	137
Chiron koniunkcja Uran	139
Chiron sekstyl Uran	139
Chiron kwadratura Uran	140
Chiron trygon Uran	140
Chiron kwinkunks Uran	140
Chiron opozycja Uran	141
Aspekty Chirona z Neptunem	141
Chiron koniunkcja Neptun	142
Chiron sekstyl Neptun	142
Chiron kwadratura Neptun	142
Chiron trygon Neptun	143
Chiron kwinkunks Neptun	143
Chiron opozycja Neptun	144
Aspekty Chirona z Plutonem	144
Chiron koniunkcja Pluton	145
Chiron sekstyl Pluton	145
Chiron kwadratura Pluton	146
Chiron trygon Pluton	146
Chiron kwinkunks Pluton	146
Chiron opozycja Pluton	147
Aspekty Chirona z Eris	147

Aspekty Chirona z węzłami księżycowymi	149
Aspekty Chirona z werteksem	150
10. Prognoza	153
Tranzyty	153
Wskazówki	153
Tranzyt Chirona koniunkcja Słońce	158
Tranzyt Chirona koniunkcja Księżyc	159
Tranzyt Chirona koniunkcja Merkury	160
Tranzyt Chirona koniunkcja Wenus	160
Tranzyt Chirona koniunkcja Mars	161
Tranzyt Chirona koniunkcja Jowisz	161
Tranzyt Chirona koniunkcja Saturn	162
Tranzyt Chirona koniunkcja Uran	163
Tranzyt Chirona koniunkcja Neptun	163
Tranzyt Chirona koniunkcja Pluton	164
Tranzyt Chirona koniunkcja ascendent	164
Tranzyt Chirona koniunkcja Medium Coeli	165
Tranzyt Chirona kwadratura Słońce	165
Tranzyt Chirona kwadratura Księżyc	165
Tranzyt Chirona kwadratura Merkury	166
Tranzyt Chirona kwadratura Wenus	166
Tranzyt Chirona kwadratura Mars	166
Tranzyt Chirona kwadratura Chiron	167
Tranzyt Chirona kwadratura ascendent	167
Tranzyt Chirona opozycja Słońce	167
Tranzyt Chirona opozycja Księżyc	167
Tranzyt Chirona opozycja Chiron	168
Tranzyt Chirona opozycja ascendent	168
Progresje	168
Chiron w horoskopie solarnym	169
Chiron w horoskopie horalnym	170
Chiron w astrologii elekcyjnej i sytuacyjnej	171
Chiron w astrokartografii	171
11. Partnerstwo	173
Horoskop porównawczy	174
Koniunkcja	175
Kwadratura	177
Opozycja	178
Inne aspekty	179
Horoskop wektorowy	179
Podsumowanie	182
12. Analiza Chirona w wybranych horoskopach	183
Przesłanie Chirona	197
Efemerydy Chirona	201
Bibliografia	215

MOTTO:

„Człowiek nie ma możliwości obronić się przed wszechświatem, może jedynie odrodzić się poza nim”.

Dane Rudhyar

PRZEDMOWA DO WYDANIA II

Współczesna astrologia nie jest tworem jednolitym. W jej obrębie rozwija się obecnie wiele nurtów, z których jedne skłaniają się ku metafizyce i duchowości, inne zaś usiłują flirtować z nauką i uczynić z astrologii dyscyplinę ścisłą. Jedni wybierają klasyczne i tradycyjne rozwiązania, innych zaś ciekawi astrologia psychologiczna, humanistyczna albo karmiczna. Jedni będą kładli nacisk na opisywanie i przewidywanie konkretnych wydarzeń, podczas gdy drudzy skupią się na opisie człowieka, jego kondycji i potencjalach. Wszystkie te odcienie astrologii zarysowały się już przed II wojną światową, ale w gruncie rzeczy to po niej rozpoczął się ich dynamiczny rozwój. Kolejny wyraźny przełom nastąpił dopiero pod koniec XX wieku, kiedy przed astrologią otworzyły się zapomniane i nieznane dotąd horyzonty. Z jednej strony bowiem zaczęto ponownie odkrywać zdobycze astrologii hellenistycznej, średniowiecznej i renesansowej, a więc odkrywano przeszłość i korzenie; z drugiej zaś strony kierowano się ku przyszłości i nowym obserwacjom astronomicznym, zwłaszcza tym, które otworzyły przed nami zupełnie nowy obszar transneptunowych planetek krążących w tzw. pasie Kuipera.

Mimo że przez ostatnie dziesięciolecia w astrologii dokonał się wyraźny postęp, to jednak nigdy nie zapomniano o podstawowej zasadzie, na której ufundowana jest cała filozofia astrologii. Ta zasada została dobrze opisana w pierwszej zwrotce słynnego, starożytnego traktatu alchemiczno-ezoterycznego *Tabula Smaragdina* Hermesa Trismegistosa. W sparafrazowany sposób brzmi ona następująco: „Jak na górze, tak na dole”. Bez względu na to, w którą stronę astrologia będzie się rozwijać, ta zasada nigdy nie przestanie obowiązywać. I to właśnie z tego powodu nie wolno nam ignorować nowych obiektów odkrywanych na niebie, obojętnie, który nurt astrologii jest nam

bliższy. Astrologia traktuje Układ Słoneczny jako swoisty makrokosmos, dlatego widzi w nim archetyp powszechnego porządku i wzór dla mikrokosmosu, jakim jest człowiek. Każda zmiana, która pojawia się na niebie, to znak. Każda odkrywana planeta to budzenie się nowego archetypu, skok ewolucyjny oraz zapowiedź zmiany, jaka dokona się w globalnym micie świata. Odkrycie w 1977 roku małego ciała niebieskiego, które później otrzymało imię centaury Chirona, to również zapowiedź ważnej modyfikacji mitu świata.

Chiron tym się różni od pozostałych nowo odkrywanych obiektów, w tym także planet, że niemal natychmiast po ogłoszeniu odkrycia, przyciągnął uwagę astrologów, którzy z wielkim entuzjazmem wzięli go na swój warsztat. W niespełna miesiąc opublikowano efemerydy i uzgodniono astrologiczny symbol Chirona, który zresztą bardzo szybko został przez wszystkich zaakceptowany. Rok później astrologowie skupieni wokół Zane'a B. Steina zaczęli wydawać biuletyn *The Key*, w którym zamieszczano materiały poświęcone wyłącznie obserwacjom Chirona. W 1979 roku Zane B. Stein opublikował pierwszą książkę na temat nowo odkrytego obiektu – *The Meaning of Chiron*, która zresztą do dziś jest czytana. Od tego czasu ukazało się na całym świecie mnóstwo książek i artykułów. Chiron stał się początkowo symbolem nowych czasów, Nowej Ery zmierzającej do ustanowienia światowego pokoju, ale później dostrzegano w nim również katalizator ważnych przemian społecznych.

Zainteresowanie Chironem z upływem lat wcale nie słabło. Wręcz przeciwnie, wieści o tej małej planetce docierały do wielu krajów, w tym także do Polski. Pod koniec 1995 roku, a więc ponad 12 lat temu, pracowałem nad pierwszą swoją książką, która dwa lata później ukazała się w wydawnictwie Studio Astropsychologii. Była to dość obszerna, a zarazem pierwsza na naszym rynku tego typu publikacja poświęcona Chironowi, którą zatytułowałem *Przesłanie Chirona*. Od tamtej pory pogłębiło się moje rozumienie tej małej planety, więc gdy Wydawca zwrócił się do mnie z propozycją reedycji książki, postanowiłem wprowadzić pewne zmiany do poprzedniego wydania.

Największe zmiany obejmują pierwsze trzy rozdziały książki, które w dużej mierze napisałem na nowo. Uzupełnione zostały informacje o odkryciu Chirona, poszerzone są też rozważania na temat interpretacji mitu o centaurze Chironie. Z kolei w części, gdzie analizuję aspekty Chirona, dodałem podrozdział zawierający wstępne uwagi odnoszące się do nowo odkrytej „planety” Eris i jej znaczenia w konfiguracjach z Chironem. Całkowicie zmienił się natomiast rozdział ostatni, w którym analizuję kilka przykładów położenia Chirona w horoskopach znanych ludzi. Spore uzupełnienia dotyczą także bibliografii. Poza tym zasadnicza zawartość książki się nie zmieniła, bo i przesłanie Chirona wciąż jest takie samo.

Interpretacja Chirona należy dziś do standardów współczesnej astrologii. Świadczą o tym choćby światowe rynki, na których pojawia się coraz więcej nowych pozycji na temat tej małej planety. Nikt już obecnie nie tworzy astrologicznych programów komputerowych nieuwzględniających pozycji Chirona, bo taki produkt uważano by za wybrakowany. Chiron po prostu zdobył uznanie astrologów, ponieważ sprawdził się jako silny i wyrazisty sygnifikator, którego nie można pominąć w interpretacji horoskopu. Z powodzeniem stosuje się go niekiedy nawet w astrologii horalnej słynącej ze swego nieugiętego konserwatyizmu i żelaznych reguł, które są tak sztywne, że rzadko kiedy jakiegokolwiek nowinki przenikają do tej obciążonej dużym rygoryzmem astrologii.

Ale Chiron nie jest żadną infantylną nowinką ani też modą astrologiczną, która prędkiej czy później przemija. Chiron cały czas nas zaskakuje. Najpierw ogłoszono go dziesiątą planetą, później uznano za zagubioną planetoidę, następnie, gdy odkryto „braci” Chirona – Pholusa i Nessusa – zaliczono go wraz z nimi do odrębnej klasy ciał niebieskich, tzw. Centaurów, które przybyły do nas z obrzeży Układu Słonecznego, by ostatecznie stwierdzić, że Chiron przejawia również aktywność kometarną i jest czymś na kształt pół komety i pół planetoidy, tak samo jak w mitologii jest on pół koniem i pół człowiekiem.

Mimo że Chiron nie jest planetą, to jednak jego oddziaływanie w horoskopie bywa niekiedy zaskakująco silne. On po prostu zachowuje się jak planeta. Co więcej, Chiron może być również swoistym kluczem do całego horoskopu, stać się symbolem wyzwolenia, wyrazem wolnej woli, a więc przejścia z ograniczonego i ciasnego świata Saturna do wolności reprezentowanej przez Urana. Na horoskopowe znaczenie Chirona można również patrzeć od strony psychologii transpersonalnej. Kim Wilber, twórca tej dyscypliny, wyodrębnił w swym opisie struktury i ewolucji świadomości tak zwany poziom centaury utożsamiany z bramą otwierającą fazę transpersonalną. A przecież Chiron w astrologii stanowi bramę do świata Urana, Neptuna, Plutona i Eris, czyli właśnie do planet transpersonalnych. Warto dodać, że Kim Wilber przedstawił tę fundamentalną teorię w 1977 roku, kiedy ukazała się jego książka *Spectrum of Consciousness*. Było to więc w tym samym roku, w którym odkryto pierwszą centaurową planetkę, a moment ten zresztą okazał się przełomowy dla rozwoju psychologii transpersonalnej. Chiron rzeczywiście jest więc tym skokiem ewolucyjnym, który z całą swą archetypową mocą zapowiada każda nowo odkryta planeta, każdy ważny obiekt dostrzeżony na niebie. Zmiana na niebie symbolizuje zmianę na ziemi, mikrokosmos wciąż przegląda się w makrokosmosie, bo przecież „jak na górze, tak na dole”.

Można uprawiać astrologię bez Chirona, ale nie można bez niego w pełni zrozumieć horoskopu, bo Chiron to klucz pozwalający otworzyć drzwi do świata, z którego wyszliśmy i do którego kiedyś powrócimy; do świata, który jest ludzki, a jednocześnie ponadludzki; który jest pierwotny, a zarazem boski. Chiron to po prostu klucz do Duszy Świata.

Piotr Piotrowski

Bydgoszcz, 6 października 2007 roku

www.piotrpiotrowski.com

WSTĘP

Przesłanie Chirona powstało w wyniku moich przemyśleń i refleksji, do których przyczyniły się obserwacje Zane'a B. Steina, jednego z pierwszych zachodnich astrologów zajmujących się tematyką Chirona, założyciela, w 1978 roku, Stowarzyszenia Badań nad Chironem. Książka ta została napisana głównie z myślą o osobach interesujących się astrologią oraz o praktykujących astrologach, pragnących rozszerzyć swój warsztat pracy, bowiem temat Chirona jest w Polsce mało znany, a przez to niedostępny szerszemu odbiorcy. Celem mojej pracy była chęć zwrócenia uwagi na specyficzną rolę Chirona w horoskopie, którą trudno porównać do oddziaływania którejkolwiek z poznanych dotąd planet. Z uwagi na poruszaną problematykę, która nie należy do podstawowych elementów astrologii, lecz stanowi możliwość wzbogacenia istniejącego już systemu, nie definiowałem fundamentalnych pojęć astrologii, takich jak domy, aspekty, czy tranzyty, gdyż Czytelnik może tę wiedzę zdobyć w innych publikacjach. Przedstawiłem teoretyczne rozważania i uzasadnienie przypisywanych tej nowo odkrytej planetoidzie określeń, jej znaczenie w poszczególnych znakach Zodiaku, domach, aspektach z innymi planetami, a także jej rolę w astrologii tranzytowej, porównawczej oraz w innych działach tej wiedzy. W ostatnim rozdziale omówiłem znaczenie Chirona w horoskopach znanych osób, ukazując jednocześnie kierunek, w którym można interpretować Chirona. Jednakże analiza tych horoskopów nie jest holistycznym ujęciem, jakim powinna być interpretacja każdego kosmogramu, lecz jedynie próbą adaptacji funkcji reprezentowanych przez tę planetkę do podstawowego języka pojęć astrologicznych. Temat Chirona może budzić wiele kontrowersji. Wierzę jednak, iż *Przesłanie Chirona*, będąc pierwszym w Polsce, nie stanie się ostatnim słowem napisanym o tej „planecie”.

Piotr Piotrowski

Bydgoszcz, 20 lutego 1996 roku
Peryhelium Chirona

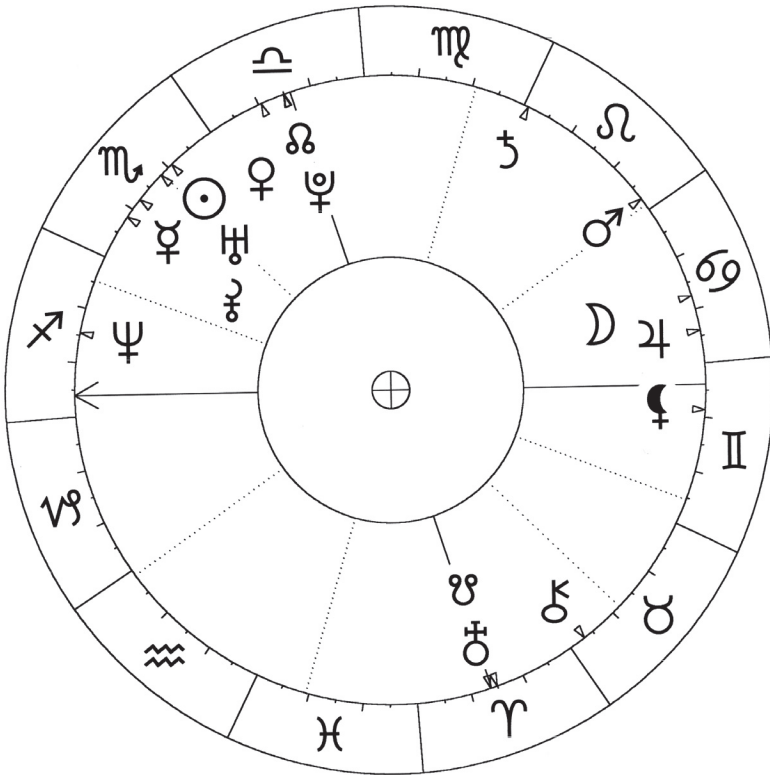
ODKRYCIE CHIRONA

Chiron (1977 UB/2060 Chiron) został odkryty 1 listopada 1977 roku o godz. 10:00 PST (= 18:00 GMT) w Pasadenie w 3°09' Byka. Zauważono go na kliszach wykonanych dwa tygodnie wcześniej, 18 października 1977 roku o godz. 9:08 UT w Palomar. Chirona doszukano się również na zdjęciach z 24 kwietnia 1895 roku, lecz wówczas nikt nie zidentyfikował go jako obiektu należącego do Układu Słonecznego.

Odkrycia dokonał amerykański astronom polskiego pochodzenia Charles T. Kowal, który pracował przy projekcie poszukiwania transplutonowej Planety X. Szybko się jednak okazało, że Kowal nie dostrzegł nowej planety, lecz obiekt poruszający się po dość ekscentrycznym torze pomiędzy orbitami Saturna i Urana. W peryhelium zbliża się on do Słońca na odległość 8,47 j.a., a w aphelium oddala się od dziennej gwiazdy ponad dwukrotnie dalej, osiągając dystans 18,92 j.a. (j.a. – termin tożsamy z AU – Astronomical Unit, którego wartość wynosi 149 600 000 km, będącą średnią odległością Ziemi od Słońca).

Początkowo sądzono, że Chiron jest zagubioną planetoidą, która nieoczekiwanie zawędrowała w odległe rejony Układu Słonecznego. I to właśnie dlatego pierwszym określeniem charakteryzującym Chirona było „pojedynczy pieszy”. Wiele lat później okazało się, że Chiron nie jest typową planetoidą, ponieważ wykazuje również aktywność kometarną (obecnie klasyfikuje się go też jako kometę 95P/Chiron). O jego kometarnej naturze dobitnie przekonano się w roku 1996, kiedy Chiron znajdował się w peryhelium (w największym zbliże-

niu do Słońca). Wtedy jego otoczka, zwana komą, była tak duża, że rozmiar Chirona zwiększył się do 1200 km. Normalnie jednak nie jest to duże ciało niebieskie. Średnica Chirona waha się od 148 do 208 km.

Horoskop odkrycia Chirona

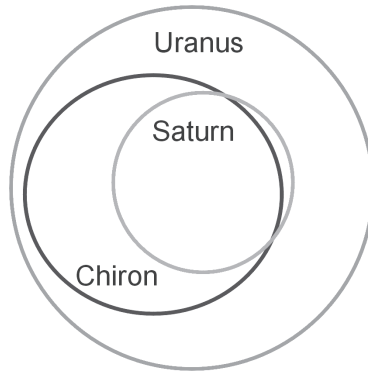
Astronomicznie rzecz ujmując, Chiron jest więc pół kometą i pół planetoidą. Należy on do odrębnej klasy obiektów (lodyowych planetoid) zwanych Centaurami, które w mitologii występowały pod postacią pół ludzi i pół koni. Chiron był pierwszym

odkrytym obiektem tego typu, choć wtedy nie zdawano sobie z tego sprawy. Następny Centaur został bowiem dostrzeżony dopiero w 1992 roku. Nosi on nazwę Pholus. Dziś znane są dziesiątki takich obiektów, a kilkanaście z nich ma już swoje imiona. Obok Chirona i Pholusa, są to: Nessus, Asbolus, Chariklo (żona Chirona), Hylonome, Elatus, Thereus, Okyrhoe, Amycus i inne. Wszystkie te nazwy pochodzą od imion centaurów występujących w mitologii greckiej. Co ciekawe, nowo odkryta planetoida otrzymała imię centaura Chirona w grudniu, kiedy Słońce było w znaku Strzelca. A w ikonografii astrologicznej znak ten przedstawia się właśnie pod postacią centaura. Warto dodać, że nazwy dla nowo odkrywanych Centaurów (w 2007 roku znano ich ok. 70) nadawane są na wniosek astrologów skupionych wokół Zane'a B. Steina i Roberta von Heerena. Trzeba podkreślić, że jest to pierwsza w nowożytnych czasach współpraca, jaka zawiązała się pomiędzy astronomami i astrologami. Nazwy planet i obiektów Układu Słonecznego nie są bowiem przypadkowe, lecz rządzą się ściśle określonymi regułami. Astrologiczne Centaury mogą otrzymywać wyłącznie imiona centaurów pochodzących z mitologii bądź literatury.

Przypuszcza się, że Centaury to obiekty, które pierwotnie krążyły w pasie Kuipera, a więc daleko poza orbitą Neptuna. Jednak grawitacyjne oddziaływanie gazowych olbrzymów, Neptuna, Urana i Saturna, spowodowało, że część planetoid z tego obszaru została wciągnięta do wewnątrz Układu Słonecznego (obiekty te nazywamy właśnie Centaurami), a część wyrzucona daleko poza orbitę Neptuna. Ta druga tworzy tzw. „dysk rozproszony” (ang. SDO), do których zalicza się m.in. Sednę oraz nowo odkrytą „planetę” Eris.

Warto dodać, że orbita Chirona jest dość ekscentryczna, dlatego ta mała planeta nie przemierza znaków Zodiaku z jednakową prędkością. Najdłużej, bo 8 lat, przebywa w znakach Ryb i Barana, a najszybciej przechodzi przez znak Wagi – tylko rok. Jest to związane ze specyficznym kształtem orbity Chirona, który raz zbliża się do Urana i wtedy z punktu widzenia obserwa-

tora na Ziemi jego ruch jest wolniejszy, a innym razem, gdy zbliża się do peryhelium, jest bliżej Słońca niż Saturn.

Z uwagi na duże perturbacje grawitacyjne, orbity wszystkich Centaurów są bardzo niestabilne, dlatego na przykład pozycji Chirona nie można ustalić wcześniej niż do VIII wieku n.e. Co więcej, orbity wszystkich Centaurów (w tym także Chirona) są tymczasowe. Parująca substancja pochodzenia kometarnego kiedyś się wyczerpie i większość tego typu obiektów zostanie wyrzucona z Układu Słonecznego, względnie przechwycona przez Słońce i spalona w jego atmosferze lub po prostu utworzy sobie ciaśniejsze, krótkookresowe orbity. Nasuwa się tutaj skojarzenie do greckiego mitu o centaurach, który wyraźnie mówi o tym, że wszystkie te stworzenia prędzej czy później umierają, nawet jeśli rodzą się jako nieśmiertelne – jak w przypadku centaury Chirona. Ten sam los bez wątplenia spotka w przyszłości astronomiczne Centaury. Chiron więc nie należy do naszego Układu Słonecznego, jest w nim jedynie gościem. Nadejdzie taki moment, kiedy będzie musiał go opuścić. Wypełni się wtedy jego przesłanie.

Można zatem powiedzieć, że Charles T. Kowal faktycznie odkrył transplutonową „planetkę”, którą niegdyś Chiron w istocie był. Na pewno jednak dostrzegł najdalej poruszającą się wówczas asteroidę, co dopiero wiele lat później zapoczątko-

wało odkrycie zupełnie nowej kategorii ciał niebieskich, której istnienie podejrzewano zarówno w kręgach naukowych, jak i astrologicznych.

Słynny szkocki astrolog, Maurice Wemyss, już w 1922 roku w jednej ze swoich książek z serii *The Wheel of Life or Scientific Astrology* przypuszczał, że wkrótce zostanie odkryty obiekt, którego cykl obiegu wokół Słońca wynosi 45 lat. Autor uważał, że „planeta” ta będzie powiązana ze znakiem Strzelca, dlatego powinna nazywać się Jazon. Okazuje się, że Wemyss był bliski prawdy. Tak się bowiem składa, że cykl Chirona wynosi ok. 50 lat, a słynny grecki heros Jazon znany jest w mitologii jako jeden z uczniów centaury Chirona. Postać Chirona zaś często występuje w ikonograficznym wizerunku zodiakalnego Strzelca.

Również Dane Rudhyar przewidział istnienie Chirona. W swojej znakomitej książce *The Astrology of Personality* opisuje on serię ogniw łączących poszczególne pary planet. I tak, na przykład Księżyc mógłby być „łącznikiem” pomiędzy wewnętrzną Wenus a zewnętrznym Marsem, zaś pas planetoid spełniałby rolę pośrednika łączącego Marsa z Jowiszem, albo w ogóle łączyłby świat planet indywidualnych ze światem planet społecznych. Rudhyar podkreślał też konieczność istnienia kolejnego ogniw, które wiązałoby Saturna z Uranem i pozostałymi planetami transpersonalnymi (Neptunem i Plutonem). Takim ogniwem okazał się Chiron krążący pomiędzy orbitami Saturna i Urana.

Astrologicznym symbolem Chirona jest znak przypominający klucz, który ściśle wiąże się z oddziaływaniem tej planetoidy w horoskopie. Klucz symbolizuje powagę, dozór i władzę, lecz również opiekę i uwolnienie. Symbol ten pojawia się w różnych kulturach na całym świecie, posiadając związki z wtajemniczeniem i rozwiązywaniem zagadek ludzkiej egzystencji. Pojawia się on również jako emblemat towarzyszący wielu bóstwom, takim jak Kybele, Pluton, Hekate, Janus czy Persefona. Jest również obecny w przedstawianych wizerunkach wielu świętych, np. św. Piotra, św. Benona, św. Petronilli i Hipolita oraz św. Genowefy. W chrześcijaństwie stanowi emblemat mocy odpuszczania grzechów, zaś położenie Chirona w horoskopie

zwykle wskazuje na sposób uwolnienia się od własnej karmy i znajdowanie drogi wyjścia z ograniczeń, za które często odpowiedzialny jest Saturn. Nie istnieje zatem żadna przypadkowość w astrologicznym sposobie oznaczania tej planetoidy.

Analizując w numerologicznym ujęciu datę odkrycia Chirona, można dostrzec, iż wibruje ona liczbą 27 ($01.11.1977 - 1+1+1+1+9+7+7=27$). Liczba ta związana jest z wielką mocą duchową oraz ze służbą dla innych w celu pomocy dojścia do głębi umysłu i ducha. Liczba 27 wiąże się również z pracą dla ludzkości, mądrością i duchowym obowiązkiem, czyli tym, co w tradycji hinduistycznej określa się mianem dharma, zaś pozycja Chirona w horoskopie reprezentuje naszego przewodnika bądź opiekuna duchowego, który przez cały czas nas prowadzi ku doskonałości i uzdrowieniu. Liczba 27 to również liczba 9, bowiem $2+7=9$. Dziewiątkę określa się jako Misjonarza, którego drogą jest przekazywanie innym swojej wiedzy, jest ona też symbolem spełnienia i zamknięcia cyklu, a tym samym wznoszenia się na kolejne ogniwo spirali rozwoju. W tarocie liczba dziewięć związana jest z dziewiątą kartą Wielkich Arkanów – Eremitą, który symbolizuje nie tylko mądrość i poszukiwanie wyższych wartości, lecz również tak bliskie Chironowi uzdrowienie. Postać Eremity występuje również na obrazie namalowanym przez Johrę Bosschart z cyklu *Znaki Zodiaku – Strzelec*. Warto podkreślić, że Chiron posiada wiele symbolicznych związków właśnie z tym znakiem Zodiaku, a także ze znakiem Panny, który wiąże się z Eremitą. Liczba 9 posiada też związek z dziewięcioma chórami anielskimi w chrześcijaństwie. Anioł jest posłańcem Boga, podobnie jak Chiron „posłańcem” kosmosu. Aniołowie powiadają, prowadzą i chronią człowieka.

W numerologii także litery alfabetu posiadają swoje odpowiedniki liczbowe. Analizując pod tym kątem słowo „chiron”, można dostrzec, iż wibruje ono liczbą 40 ($C-3, H-8, I-9, R-9, O-6, N-5$; czyli $3+8+9+9+6+5=40$). Liczba ta, jako wzmocniona przez zero czwórka, związana jest z Budowniczym, który potrafi organizować życie i konstruować fundamenty egzystencji. Niemniej liczba cztery to również krzyż, spełniający kluczową rolę

w symbolice chrześcijańskiej – ukrzyżowanie, zbawienie i odkupienie ludzkości przez Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa. Mitologiczny Chiron oddaje swoją nieśmiertelność Prometeuszowi, by ten mógł dokończyć rozpoczęte dzieło ofiarowania ludzkości boskiego ognia, ukazując tym samym przed ludzkością drogę, pozwalającą znieść ograniczenia własnej kondycji. Zatem śmierć Chirona i śmierć Chrystusa stają się dla ludzkości nowym początkiem i nadzieją odnalezienia sensu życia. Liczba 40 związana jest także z tradycyjnym przekazem czterdziestu godzin spędzonych przez Chrystusa w grobie po ukrzyżowaniu. Czterdziestka to liczba szczególnie uprzywilejowana przez Stary i Nowy Testament, bowiem czterdzieści dni trwał potop; Izraelici przez czterdzieści dni błądzili przez pustynię; Mojżesz czterdzieści dni spędził na górze, rozmawiając z Bogiem; Jezus pościł na pustyni przez czterdzieści dni; Salomon i Dawid oraz kilku innych królów rządziło przez czterdzieści lat. Te biblijne odniesienia pozwalają sądzić, iż liczba czterdzieści może oznaczać okres przygotowania i dojrzewania.

Dla mitologicznego centaury Chirona najważniejsza była miłość do Zeusa, jako głównego boga Olimpu, oraz do ludzi, których nauczał i którymi się opiekował. Można tutaj odnaleźć swoistą paralelę zachodzącą pomiędzy postacią Chirona a Chrystusa. Ten ostatni również przebywał na ziemi, choć nie należał do tego świata. W naukach Chrystusa fundamentalną zasadę stanowi Miłość do Boga i bliźnich. Chrześcijańskie pojęcia *caritas* i *agape* odpowiadają znaczeniowo wartościom reprezentowanym przez Chirona.

Zwraca uwagę również fakt, że monogram CHI-RHO utworzony z liter greckiego alfabetu był jednym z wczesnochrześcijańskich symboli wiary. Jego brzmienie jest niemalże identyczne z brzmieniem słowa „chiron”. Analogie te mogą więc wskazywać na to, że Chiron pojawił się w naszym Układzie Słonecznym po to, by przekazać nam ponownie naukę miłości i pokory wobec Boskiej Potęgi. Jako centaur mawiał często, że należy nade wszystko kochać Zeusa. Czy zatem wymowę mitu o Chironie można utożsamić z naukami Chrystusa?

Nowoczesny człowiek obarczony ciężarem galopującej cywilizacji, wciśnięty w gigantyczne wieżowce, zagubiony w szaleństwie postępu technologicznego i ciągle niepewny swego jutra, potrzebuje wychodzącego mu naprzeciw Chirona i jego przesłania. Zane Stein uważa, że jest on kluczem do zrozumienia psychiki współczesnego człowieka. Psychoterapia stała się potrzebną gałęzią nauki, pomaga ona przywrócić pierwotną harmonię i odkryć własną indywidualność. Jeśli psychologia ma spełniać funkcje terapeutyczne, musi bardziej dotykać prawdziwej duchowej egzystencji człowieka. Wprowadzanie nowego elementu do interpretacji horoskopu nie jest więc kolejnym przejawem „postępu”, lecz próbą odpowiedzi na problemy charakteryzujące ludzkość XX i XXI wieku. Jeśli astrologia ma towarzyszyć duchowemu rozwojowi człowieka, musi uwzględnić nowo odkrytą planetoidę i nie ignorować faktu jej oddziaływania. Chiron należy do obiektów pozasaturnicznych, zatem jest częścią archetypowej nieświadomości zbiorowej. Ale ludzkość obecnie dojrzała do tego, by korzystać ze stwarzanych przez energię transpersonalnego Chirona szans na uzdrowienie.

Przyglądając się horoskopowi obliczonemu na moment odkrycia Chirona, dostrzeżemy, że Uran – planeta formowania się nowych struktur, spełniająca często funkcję wynalazczą i odkrywczą – znajduje się w koniunkcji ze Słońcem w Skorpionie. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że to właśnie energia Urana najlepiej realizuje się w tym znaku, bowiem symbolizuje on odnowę i obumieranie, a Uran jako planeta drastycznych zmian jest najsilniejsza właśnie w tym znaku. Jednakże pobyt Urana w znakach jest bardzo długi. W Skorpionie przebywał on od stycznia 1975 roku do listopada 1981 roku. Niemniej, jego położenie w dwadasamsie Ryb, w koniunkcji ze Słońcem może się zdarzyć zaledwie na przestrzeni kilku dni i symbolizować duchowe odrodzenie poprzez drastyczną zmianę i głęboką transformację. Może także wskazywać na swoisty zwiastun duchowych i mistycznych przemian, jakie zdają się zachodzić w psychice i duszy współczesnego człowieka. Poza tym dwadasamsa Ryb może symbolizować kończącą się właśnie Erę Ryb,

a położenie patronującego Wodnikowi Urana w tym odcinku Zodiaku może stać się zapowiedzią nowej epoki – Ery Wodnika. Chrześcijaństwo, nierozłącznie związane z Erą Ryb, będące również symbolizowane przez znak Ryb, nie musi dla nas „umierać”, bowiem Skorpion ukazuje możliwość transformacji i egzystencji w wyższym wymiarze bytu. Może ono zatem istnieć w innej formie, a nauki Chrystusa mogą być reprezentowane przez inny symbol. Nieprzypadkowe jest chyba odkrycie w tym czasie Chirona, który nie tylko staje się pomostem łączącym te dwie epoki, lecz również swoistym uosobieniem nauk Chrystusa. Epoka Wodnika nie musi zatem odcinać się od kultury i dobrodziejstwa chrześcijaństwa, bowiem wartości te mogą być reprezentowane poprzez inne, lecz pozostające w silnym związku z tradycją, symbole. Czy zatem Chiron może stać się tym dość szczególnym kontynuatorem wartości chrześcijańskich w Erze Wodnika?

Ważne miejsce w horoskopie odkrycia Chirona zajmuje również Pluton, Wenus i północny węzeł Księżyca, będące w potrójnej koniunkcji z MC w znaku Wagi, co może wskazywać na możliwość doświadczenia przez ludzkość unikalnych transformacji i przemian. Mogą być one szansą znalezienia inspiracji, dzięki którym odkryty zostanie nowy kierunek życia, stając się podstawą uzdrowienia nie tylko stosunków społecznych, lecz także całej ludzkości.

Inną, bardzo istotną kwestią może okazać się analiza położenia Chirona w momencie jego odkrycia. Planetoida ta znajdowała się wówczas w znaku Byka, którego ezoteryczne znaczenie posiada pewne związki z formowaniem się ducha w materii. W maju, miesiącu symbolizowanym przez ten znak, budzą się ukryte siły przyrody – istoty duchowe pozbawione form cielesnych wkraczają w wymiar fizyczny. Sam symbol Byka może kojarzyć się z górowaniem ducha nad materią. Tym niemniej, zarówno Chiron, jak i pozostałe centaury są przecież pełne życia, przez nie przelewa się życiodajna siła natury, będąca pierwotnym impulsem i dzikim strumieniem woli. Nie jest więc przy-

padkiem, że pierwszy Centaur został odkryty właśnie w tym wiosennym, pełnym życia znaku Byka.

Istotna może okazać się także analiza stopnia zodiakalnego, w którym został dostrzeżony Chiron znajdujący się wówczas 3°09' Byka. Symbolika poszczególnych stopni Zodiaku ma w astrologii bardzo długą tradycję i niejednokrotnie wiąże się ze znaczeniem przypisywanym poszczególnym gwiazdom stałym. Blisko punktu odkrycia Chirona, w 3°40' Byka, znajduje się mająca podwójną naturę gwiazda Sheratan (gwiazda dwóch znaków), która – co ciekawe – łączy się też z symboliką zranienia, cielesnej rany i często wskazuje na świetliste znamię.

Nicholas de Vore w swoim klasycznym dziele *Encyclopedia of Astrology* podaje, że czwarty stopień Byka odnosi się do założyciela sekty bądź nowego wyznania, a także do ustanawiania prawa. Z kolei Johannes Angelus, który w 1488 roku opublikował misternie dekorowane dzieło *Astrolabium planum*, przedstawił czwarty stopień Byka pod postacią kobiety trzymającej bicz i opatrzył uwagę: „Będzie skłonny do gniewu”. Kobieta może w tym przypadku symbolizować naturę, która usiłuje ujarzmić dzikość pierwotnych instynktów reprezentowanych przez centaury.

Tak jak średniowieczne dzieło Angelusa stało się podstawą stworzenia tzw. symboli tebańskich, tak dzieło Marca E. Jonesa i jasnowidzącej Elsie Wheeler położyło podwaliny pod symbolizm stopni sabiańskich. Czwarty stopień Byka w tej wykładni brzmi: „Dzban ze złotem na końcu tęczy”. Dane Rudhyar dostrzegł tu następującą myśl przewodnią: „Bogactwa osiągnięte dzięki połączeniu niebiańskiej i ziemskiej natury”. Kluczową rolę w tym symbolu odgrywa tęcza, która od najdawniejszych czasów stanowiła wyobrażenie związku, jaki zachodzi pomiędzy bogami a człowiekiem. W biblijnej opowieści o Noem i jego Arce tęcza pojawiła się jako znak Bożego przyrzeczenia, że nie będzie On już zsyłał będących zagładą dla ludzkości potopów. W mitologii greckiej bogini tęczy określana jest imieniem Iris. W języku angielskim słowo „iris” oznacza tęczówkę oka. Oko zaś jest w wielu religiach symbolem Boga. Iris była posłanniczką

bogów, zapewniającą kontakt między nimi a śmiertelnikami. Tęcza, poprzez skojarzenie z życiodajnym deszczem, oznacza również płodność, dlatego może ona reprezentować święte połączenie zasady męskiej i żeńskiej – archetypowych rodziców. Symbolikę tę odnajdujemy również w micie stworzenia, znanym wśród australijskich aborygenów. Uważają oni, że Tęczowa Matka-Wąż stworzyła świat i zrodziła ludzi. Natomiast indiańskie ludy z południowego zachodu Ameryki spoglądają na tęczę jako na dobrego ducha opiekuna i dawcę, podobnie jak Chiron, środków leczniczych. Tęcza jest również symbolem obecności Boga, błogosławieństwa oraz obietnicy i nadziei, tak często oczekiwanej od Chirona. Jednakże oprócz tęczy występującej w tym symbolu sabiańskim, jest tu również mowa o dzbanie ze złotem, co przypominać może ludowe wierzenie o stojącym na krańcu tęczy garnku napelnionym złotem. Z doświadczenia jednak wiadomo, iż końca tęczy nie można znaleźć zwyczajnymi metodami, zatem dzban wydaje się być niedostępny.

To, co zobaczyła panna Wheeler w czwartym stopniu Byka, w pełni oddaje istotę i głębię Chirona. Obecność symbolu Boga i przeznaczenia w owym punkcie sabiańskim wydaje się być nieprzypadkowa. Rolą Chirona może zatem być swoista lekcja oraz kosmiczne przesłanie dla ludzkości. Nigdy jednak nie będziemy absolutnie pewni, czy właściwie rozumiemy obecność Chirona w swoim życiu, bowiem dzban ze złotem na końcu tęczy wydaje się pozostawać dla nas w sferze metafizyki.

Piotr Piotrowski – astrolog i filozof, członek „The Society of Astrologers”. Zajmuje się filozofią religii i kultury oraz historią doktryn astrologicznych. Jest też astrologicznym znawcą małych planet. W 2005 roku uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy *Jung, Eliade i symbolizm kosmiczny*, którą obronił na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Napisał kilka książek z zakresu astrologii, a jego artykuły regularnie ukazują się w wielu czasopiśmiech.

Chiron – uzdrawiająca siła krwawiącej rany

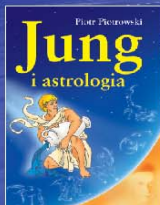
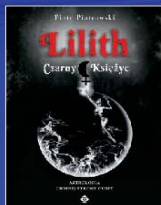
Chiron występuje w mitologii jako nauczyciel sztuki zadawania rany i sztuki leczenia rany.

Jego imię otrzymała mała planeta będącą pomostem łączącym świat Saturna i Urana.

W horoskopie Chiron reprezentuje nie tylko „krwawiącą ranę”, lecz także rozwój, mądrość i wolną wolę.

Chiron jest archetypem Zranionego Uzdrawiciela a zarazem kluczem do uzdrowienia duszy.

INNE POZYCJE PIOTRA PIOTROWSKIEGO

PATRONAT MEDIALNY:

Magazyn o duchowości
**WROŻKA
eva**

**CZWARTY
WYMIAR**

**Gwiazdy
mówią...**

 www.psychotronika.pl
Pierwszy polski portal psychotroniczny

Cena 37,40 zł

